

1ab Lo vidi d p

ON 50624, CIK 627 327 025

Spis. dat. L 2

Se domor roj mēti rtrōit
 h obrate oachō nidel
 nē
 vial morujē ūa unri pākoait
 kū rda lē unli
 hē luvā klām uerē, lē
 led nē H. K.

Remeslisluba, VD Katica

MC (3) Kic

100 mēpodle sa - zartōze

I. H.

PROTESTSONGY 1989
IVAN DERER

PROTESTSONGY 1989

(psáno 1988-1990)

IVAN DERER

@DererVirtual 2014

<http://ivanderer.com>

Obsah

POLITIKA

Včera

Diverzní centrála

Faustův syndrom

Čest práci soudruhu

Socialistický sen

Nepřipustíme útoky proti socialismu

Fronta

Václavák

OSOBNÍ

Asi nějaká nenávist

Zima

Léto

Stáří

Vojenské zábavy

Medvědi

Rozcestí

Snídaně

Noční můra

Den

V hospodě

Svatební pohoda

U Sudu

POLITIKA

*„Diverzní centrála“ byl oblíbenej bullshit komunistický propagandy.
Výskyt tohoto spojení v průměrném vnitropolitickém článku v
Rudém právu byl několikanásobně větší, než výskyt všech
ostatních bizarností typu „kontrarevoluce“, nebo „třídní
nepřítel“ dohromady.*

Diverzní centrála

Fronty na všechno,
fronty taky na nic,
fronty na maso,
fronty na sadu palic,
pokladní hrabala,
plyšová kůže,
smrt posledního šakala,
kdo za to může?

Přeci centrála,
diverzní centrála,
krutě se zasmála,
když rady dávala.

Nemám na papír,
nemám na sodovku,
umřel nám tapír,
spad z lana na vozovku,
bují tu kabala,
dostal jsi úžeh,
přečet sis Hrabala,
kdo za to může?

Centrála, diverzní centrála...

Už dlouho neprší,
na domě stojí vodník,
smůla se navrší,
s mlokem se propad chodník,
ze střechy spadla kočka,
dědek mi ukrad chvojí,
úplně shnilá čočka,

kdo za tím zase stojí?

Centrála, diverzní centrála...

Pořád jen prší,
ryby se potopily,
babička vrčí,
vodníkům zdrhly víly,
struktury působí,
hlavně ty nelegální,
je letní období,
padá sníh, upad valník,
naboural kamion,
chlap s rouškou trefil Mílu,
koupil jsem lampion,
on zapálil mi vilu,
teď jenom čekám,
až na mě všechno spadne,
hroutí se střecha,
kdo nám to tady vládne?

Centrála, diverzní centrála,
všechny nás dostala,
pokyny hlásala,
nervy nám drásala,
ale teď mě napadá, kde jsou ty centrály?
a jak to vlastně vypadá?
a jsou vůbec nějaký..

Songy jsem nahrával na staré rádio z NDR (Německá demokratická republika), které mělo malý mikrofon. Kvalita je tedy na příslušné socialistické úrovni.

Centrála - <http://www.ivanderer.com/Centrala.mp3>

*Pamatuju si na slizkého muže, který chodil po škole a říkalo se o něm,
že verbuje lidi do strany, nebo do armády.. Představil jsem si
tedy ten rozhovor...*

Faustův syndrom

Dobře ti radím,
tak dej se k nám,
v životním klání,
nebudeš kmán,
budeš mít ctižádost
v krevním oběhu,
budeš žít naplno,
ne věčně v záběhu,
šplhat se naučíš,
jde jen o rutinu
a když se namočíš,
my umyjem špínu
tak ber, jak se patří,
vždyť všichni jsme bratři,

jen já trochu větší,
ty zase menší,

tak ber, když se dává,
vždyť jen vlajkou se mává,
zanech svých představ dostaneš lepší.

Světlem se projedeš,
nic tě to nestojí,
budeš mít příbytek
s deseti pokoji.

Budeš žít bez strachu
z práva a zákonů,
svůj problém předložíš
bratrovi na honu.

Nemusíš pracovat,
stačí pár projevů,
budeš jen hecovat
pár lidí do zpěvu.

.....

Nemám zájem.

Tak táhni kam patříš,
my nejsme bratři,
můj svět je jiný,
než tvoje stíny.

Tak táhni odkud jsi přišel, komouši zkurvenej.

V létě roku 1989 se objevila petice Několik vět, která vyděsila režim takovým způsobem, že se objevil konečně tak dlouho opomíjený a všem zvláštním lidem vlastní KLID NA PRÁCI. Klidem na práci byly postupně zamořeny všechny čtyři komunistické deníky, Rudé právo, Svobodné slovo, Lidová demokracie a Mladá fronta. Objevila se také fenomenální výhružka „kdo seje vítr, sklízí bouři“.

Čest práci soudruhu

Čest práci soudruhu,
pozdrž se chvílku,
já zaslechl jsem různé pověsti.
Že zas chce někdo,
pár naivních snů,
zavést na zcestí.
Ale my se nedáme,
běda kdo oko přimhouří,
vždyť kdo seje vítr,
tak ten sklízí bouři.
Ano, na dlouhé cestě byly i chyby,
to však je minulost,

nemá cenu vracet se a jitřit city

je třeba zavést důslednost.

Na té cestě,

co nyní začíná,

my potřebujem klid.

A tu radost z poctivé práce

si nenecháme

vzít.

My jsme proti štvání

diverzních nepřátel,

a rozvracení,

Šabata, Tigríd, Havel.

Korupce nevznikla v české verzi kapitalismu 90. let, ale vesele žila dávno předtím. Pokud jste chtěli mít krásné zuby, nebo maso, museli jste přinést krásné lahve, nebo přední místo ve frontě na cokoliv. Rudé právo psalo o tajemnicích strany na sjezdovce ve Špindlu, nebo o neúplatných policistech.

Socialistický sen

Policejní úředník
ten hned do problému vnik.
Ví, který prst je prostředník,
dřív než oběhla ciferník
a ví, že gramofon
není telefon.
Obouvá lyže tajemník,
stojí frontu nádeník,
to vše přináší deník,
na dveřích visí ceník,
topič neví o ničem,
co by hnulo s kresličem,
aby za úplatu

pomohl pradeně k fiatu.

No, je to prostě sen
a zase svítá den,
na obrubě chodníku
balancuje žralok
na víku.

K útokům proti socialismu (nepovolené koncerty rockových kapel, nepovolené psaní petic, nepovolené básně zaslané Husákovi na hrad, nepovolené demonstrace atd.) se museli do médií vyjadřovat obyčejní lidé. Obzvlášť oblíbená skupinka obyčejných a veskrze slušných lidí byla ve státním podniku Alba Hořovice.

Nepřipustíme útoky proti socialismu

Předseda celozávodního výboru,
to je chlap jako buk,
přímý, rovný, pravdomluvný,
státní podnik Buzuluk

Naši kluci z milicí
byli v lednu v ulicích,
nikdo nebude nic říkat
o poklidných mítincích.

Já ti povím, jak to cítíme my v Albě Hořovice,
potřebujem klid do práce,
potřebujem klid do práce,

nadáváme taky na to,
že Havel už není v base,
slíbil sekat latinu
a už štve zase.

Za všechno je zapláceno
jidášským penízem,
nenecháme si rozvracet
republiku ani zem.

Nepřipustíme útoky proti socialismu

http://www.ivanderer.com/Nepripustime_utoky_proti_socialismu.mp3

K úspěchům socialismu v ČSSR patřilo i vytvoření nejdelších možných front na cokoliv. V těch frontách se potom mluvilo třeba o lednových demonstracích (Palachův týden) v roce 1989.

Fronta

Stojíme ve frontě na oprátku a můžeme si jen říkat:

Kolik lidí už na tý oprátce viselo...Oprátka je pevná, udrží miliony a funguje spolehlivě.

Nevim, jestli jsem vám to vyprávěl, povídal známej ve frontě.

Já zažil koncentrák. Tak, jak se chovaj tyhle svině, tak se k nám ani Němci nechovali.

A holka co stála přede mnou povídá:

Tak jsem tam stála zmlácená a přišel ke mně ten v tý bílý helmě, ty krávo, seber se a vypadni, nebo dostaneš přes hubu ty i to tvý posraný dítě.

Václavák

Říkala si mi pojd',
půjdeme se tam podívat,
žijem přece v právním státě,
nemělo by se nám nic stát.
Půjdeme se taky kouknout na ty chartisty
a třeba tam taky budou další fašisti.

V brzkém sledu jsou tu šelmy
a na helmách znaky se lvy.
Cvičení psi, vodní děla,
tos láska asi nemyslela,
policajti s tvrdou tváří,
žádní obyčejní pochůzkáři,
konstelace hvězd,
a ten náš Václavák,
na Karlově mostě stojí
s pískem
náklad'ák.

muj vůbec první text - psáno 23.8.1988

OSOBNÍ

Asi nějaká nenávist

Vždycky, když potkám přítele,
snažím se tvářit vesele,
bohužel nevím o ničem
snad jen, že dobře je nalíčen.

Mě stačí to, co mám
nový si nehledám.

Mě stačí to, co mám
nový si nehledám.

Když někdy žiju
za bílou zdí
rád bych si zakopal
do lidí,

ale pak nastává nezájem
lidi se přece kopou
navzájem.

Proč ti mladí tak řadí v ulicích?
Proč nejsou raději v Lidových milicích?

Zima

Špinavej sníh,
málo peněz,
vůbec žádný peníze,
do těla líh,
kolem něj řetěz,
te le vi ze.

Šedivý šmouhy,
nátěry mozku,
černý škrtance,
zbytečný touhy,
červený krávy,
dali jsme se do tance.

Ahoj, ahoj Karle, jak se máš?

Ahoj, ahoj Karle, co děláš?

Na čistý city,
špinavý ruce,
špinavý od hlíny,
poklidná práce,
řídký sliny,
výkřiky dětí,
šumění stromů.

Léto

Hele, vole
támhle někdo jde.
Hele, vole
kdo to asi je.

Je to léto,
slunce se usmívá.
Je to léto,
padají kladiva.

Včera

Co bylo včera,
nebude dneska,
nebude zejtra,
konec včerejška.

Špatný pocity,
vlhký doteky,
smutný pohledy,
vrásky u nosu.

Stáří

Kamená židle,
cukr a sůl,
vrzavý panty a smuteční šaty.
Pár vajglů v jídle,
stařecká hůl,
pár prázdných lahví
my měli jsme párty.

Bílé vlasy
hřeben zachytil,
nitky stříbra k nimž prý moudrost se váže.
Po tolika dnech
duch mládí procitl,
bezzubý smích,
propadlé tváře.

Už jenom smrt
nás vodívá k sobě,

stejně vzpomínky,
jen o jednoho míň.
Veselé příběhy
o těch co leží v hrobě,
propitej důchod,
známá obřadní síň.

A to bylo pořád, že né,
že nebudeme pít na zemřelé.
A to bylo pořád, že né,
že nebudeme pít na zemřelé.

Vojenské zábavy

Velitel řekl „jsem váš přítel“
máte přece dost vysoký QL (kví el),
abyste si udrželi pořádek.
To si můžete bejt jistý,
ty chodby budou tak čistý
a sněhobílý jako
beránek.

A vy vezmete špinavou vodu
umejete tu umytou chodbu
a pak bude šance,
že potom bude ta špína
čistá, jak voda
ve studánce.

Vyjeli jsme do přírody
a použili tvrdou ruku.
Strom zalomil větve
ale jen ten, co větve má
a skončil pod pásem tanku

Medvědi

Slovenská příroda je ten pravý ráj,
ty horské bystřiny, luhový háj.
Hluboké hvozdy a čistý vzduch
místa, kde utichl turistů ruch.

Komáři, mouchy a strmá cesta,
kytara, kecky a džínová vesta.
Příšery, hadi a rysi hnědí
blesky, vlci a ... medvědi.

Tak povídá znalec Velké Fatry
je horší to přechodu přes Vysoké Tatry.
S tou vaší výbavou nedojdete,
na prvním vršku se zabijete.
A dejte si pozor na divokou zvěř,
já to tam znám, mě chlapče věř.

Cesta je kopřivou osázena
a salaš dávno obsazena.
Žena s nožem tu panuje,
podivné historky vypravuje,
jak tam prý vraždí medvědí samci,
bez střechy nad hlavou nemáš šanci.

Už ho vidim, ta bestie
propukaj příznaky hysterie.
Vytřeštěné oči, strnulý běs,
nervové křeče a ponurý les.
Nelze už dál, ale musí to jít,
všude je slyšet medvědy výt.

A tak se ocitají na vrcholu,
symbol všech útrap, vzorec bolu.
Nemohou zůstat, spočinout nahoře
už se to blíží, krutá bouře.
Dobrá je vzpomínka na tu skazku,
kdy nejvyšší bod měří dráhu blesku.

Představa huňáče únavu boří,
přehnala je za den přes pohoří.
Došli do vesnice a plni zlosti
hned vedle kostela složili kosti.
Kolem jsou domy i ploty tu stojí,
sem přece nepřijde, sem se bojí.

Ráno babička křičí běda,
ležíte na stezce pro medvěda.

Rozcestí

Na své cestě ke štěstí,
došel jsem až k rozcestí,
na rozcestí starej dub,
pověsil jsem na něj ranec.

Otřel jsem si mokré čelo,
usadil tělo,
pak se koukám nahoru,
ve větvích nahej blbec

Chcete -li odejít,
musíte obejít,
rozcestí, stromy,
stárnoucí hroby.

Odmazat vzpomínky,
rozdrtit kamínky,
roztrhat fotky,
a nakreslit lebky.

Volám na něj blbče hej,
kterou cestou teď se dej,
kterou cestou jítí mám,
jestli nejsi sebeklam.

Povídá... vylez ke mně nahoru,
dovedu tě k obzoru,
vysvlékni se do naha,
to pomáhá.

Cítím srdce bušení
a v hlavě klíčí tušení,
potom mi to dochází,
dole někdo odchází.

Sedím nahej ve větvích,
a zdola slyším cizí smích,
z míst odkud vyšel,
odtud já přišel.

Snídaně

Skvělý šaty a hezký věci,
ranní šálky a věci v kleci.
Cizí slzy na jazyku,
lehký těla kolibříků.

Je to tady, je to tady,
zase budu
snídat s hady.
Polonahý,
poloněmý,
položítí,
polovjemy.

Těžko ale někdo ocení,
že při sexu vadí pocení

Noční můra

Bydlí na Spořilově
a je černá.

Vypadá děsně blbě,
nikomu není věrná

Vlasy, jak noční můra.
Oči šedý jak metro,
asi bude brzo zima,
pakliže nás čeká peklo.

Je to kurtizána
a má modrou šálu.
Má ráda partizána
miluje však Hálu.

Na cestě do blázince,
kouří a mrznou jí řasy.
A oči zůstaly šedý,
ve smrti černý krásy

Vlasy jak noční můra,
oči šedý jak metro.
Asi bude brzo zima,
pakliže nás čeká peklo.

Den

Bílej den

bílej sen

bílá tma

nechce se mi ven.

Přijdu o ruku

nebo o nohu

nebo o hlavu

padne do rohu.

V hospodě

Smutně se tvářila
jedna příšera,
smála se a přitom kvílela,
za šera.

Lidi v hospodě
křičej vo národě,
lidi ve frontě zas vo žrádle,
je o těch věcech možno mluvit obsáhle.

Zase se blíží konec svítání,
ta tíha skutku tvořit snídani
a nikdo nevěří,
že se podaří.

Svatební pohoda

Prstýnky dáme si na prostředníček
ty šťastné pohledy bez očních víček
a hlavně fotky,
ty potom zůstanou nám.

Budem se brát, budem se nenávidět.

Událost století,
pro mě i pro tebe,
jenom my dva a nad námi nebe
a hodně štěstí,
do toho vašeho štěstí.

Budem se brát, budem si lhát.

Solidní kecy oba vyslechneme,
k svatební noci spolu ulehne,
vezmeš si natáčky,
já pivo do postele.

U sudu

Tak pojd'te si s námi hrát,
burčák je akorát,
navíc je vidět soudruhy,
jak jim padaj ostruhy.

Přineste nám další džbánek,
je to dobrota,
je to snad lepší,
než všechny písně od Gotta.

Pokud se vám kniha líbila, můžete si ji koupit zasláním
SMS ve tvaru: **PLATBA PROTESTSONGY** na číslo:

9033320

Cena SMS je **20 CZK** vč. DPH.

Funguje jen z ČR.

Záleží na vás, jestli mi tu dvacku pošlete, ale já věřím, že ano.
Další knihy jsou k dostání v [Knihkupectví Derer.](#)

Ivan Derer
PROTESTSONGY 1989

(psáno 1988-1990)

Vydal DererVirtual 2014

Součástí publikace jsou i songy na <http://ivanderer.com>

ivan.derer@seznam.cz

